

Pripovedka o nosku.

anes zopet mi posneta
Smetana je v skledi!
Veš-li, kdo jo je pojedel?
Mimica, povedi!“

„Jaz je nisem, mama, res ne!
Zajček jo posnel je;
Glej, kako na desni šapi
In krog ustec bel je!“

„Čaki, videla takoj bom!
Nosek mi pokaži — — —!
Aj, kakó je mehek! — Pa sem
Vjela te na laži!“

„Oh, odpusti, saj povem ti
Po pravici, mama:
Jaz namázala sem zajčku
Šapo, gobček sama.“

„Naj bo; ali vedno pomni:
Nosek vse odkrije;
Kadar praviš neresnico,
,Laže, laže!‘ vpije —.“

Smiljan Smiljanič.

Robinzoni.

(Igrica v treh dejanjih. — Spisal Svečan.)

Osebe:

Veharjev oče.
Veharjeva mati.
Mati mlinarica.
Veharjev Ivan.

Veharjev Mirko.
Mlinarjev France.
Mlinarjev Lojze.
Stari ogljar.

Prvo dejanje.

Soba pri Veharjevih.

I. prizor.

Mirko sedi pri mizi in piše nalogo; **Ivan** drži v roki zaprto knjigo in gleda zamisljen skozi okno.

Ivan (*se obrne od okna in vrže knjigo po tleh:*) Tak lep dan — jaz pa zaklenjen v sobi! Četudi se ves svet podere — nalašč se ne bom učil... **Mirko**, ali si že izvršil?

Mirko. Oh, še vso naštevanko imam trikrat prepisati in zdaj sem šele pri dveh; joj, kje je še deseta, — ti, z desetimi bom pa kar izpustil, saj je skoro ravno tako, kakor z jedno.

Ivan. Če si pameten, vse izpusti!

Mirko. Kaj pa porekó mati?